

Løbet af 5 Minutter. Og dertil kommer, at der var kendte Folk fra Regeringsleiren, som allerede i Gaar Aftes sagde mig, at det hele vilde vare 5 Minutter, og det hele var i Orden, som det skulde være. Jeg mente, at naar man vidste i Gaar, at det hele skulde være færdigt i Løbet af 5 Minutter, og det saa viste sig, at det virkelig kun varede 5 Minutter, saa var man ogsaa berettiget til at mene, at det var noget, der var planlagt. Uretten er vist ikke saa overvældende, Hr. Justitsminister, jeg tror, at der er begaaet større Uretfærdigheden end denne, selv af Justitsens øverste Vogter.

Det andet Punkt, hvor jeg skulde have gjort Uret, var, at jeg skulde have sagt, at den højtærede Justitsminister havde truffet en Afgørelse af politiske Grunde. Dette er urigtigt, Hr. Justitsminister. Jeg har ikke brugt en saadan Udtalelse. Jeg har beklaget, at den højtærede Justitsminister har undladt at lade en Sag appellere. Men, siger den højtærede Justitsminister, det er ikke mig, der har gjort det, jeg har ikke talt med Statsadvokaten derom. Ja, det er virkelig Justitsministerens Fejl. Dette Punkt har jo allerede været Genstand for nogen Debat, men saa har jeg jo fuldkommen Ret i, hvad jeg har sagt i Dag; thi det, jeg har sagt, er, at den højtærede Justitsminister har gjort sig skyldig i en Undladelssynd. Den højtærede Minister kan slaa efter i Morgen, naar Fortrykkelser foreligger, saa vil han finde netop dette Udtryk anvendt af mig, og det er jo netop hvad han har gjort: han har undladt at lade sig forelægge en stor og vigtig Sag. Det er jo ikke en isoleret lille Sag om en Direktør, der har beriget sig eller ikke beriget sig. Det er et Led i den store landfarlige, landsskadelige Landmandsbanksag. Det er et Led i den Sag, for hvilken Staten har maattet paatage sig Garanti for 1 000—1 200 Mill. Kr. Det er i sidste Instans Staten, der skal betale det Tab, som Transatlantisk Kompagni har paaført Landmandsbanken. Skulde det ikke være en Sag, der vel egnede sig til, at den fulgtes med Interesse ogsaa af Landets Justitsminister? Det forekommer mig, at Sager blot gøres endnu værre for den højtærede Justitsminister, hvis det er rigtigt, at han har undladt at lade sig denne Sag forelægge, før det var afgjort, om den skulde appelleres eller ikke. Den højtærede Minister havde jo Ret dertil; han kunde have grebet ind, han undlod at gribe ind, han har altsaa undladt at gøre det, som i denne Sag efter min Mening absolut var Justitsministerens

Pligt. Jeg giver altsaa paa dette Punkt ikke den højtærede Justitsminister nogen Undskyldning. Det er vist andre, der skylder Undskyldning i denne Sag.

Jeg har før hørt den højtærede Justitsminister pukke paa, at han skulde nok tage sit Ansvar, han skulde ikke vige tilbage for at tage Ansvaret. I Dag er det ikke Justitsministeren, der vil tage Ansvaret, i Dag er det Statsadvokaten, en Embedsmand, der skal bære Ansvaret. Nej, her staaer Justitsministeren til Ansvar og kan ikke dække sig bag Statsadvokaten eller andre Embedsmænd. Hverken Statsadvokaten eller andre Embedsmænd har vi med at gøre her. Den, vi har at gøre med her, er den højtærede Justitsminister, og han har forsømt sin Pligt i denne Sag, han har undladt at lade denne Sag blive forelagt for sig — efter sin egen Forklaring —, og han har derved hindret, at denne Sag blev appelleret og har derigennem krænket Retsfølelsen i vort Folk.

Den ærede Forespørger Hr. Christmas Møller gjorde nogle Bemærkninger og begyndte med at sige, at her havde man set, hvorledes man kunde forplumre en Sag. Ja, den ærede Forespørger har Ret; han har været svært heldig. Det er jo ogsaa en Sag angaaende Plum, saa det er ikke saa løjerligt, at han fik forplumret noget, naar han begyndte at gribe ind i den. Den ærede Forespørger mente imidlertid at kunne gaa videre ved at fortælle, at nu var det mig, der havde staaet her og rejst en Affære. Det forekommer mig dog virkelig at være en underlig Frygt, som laade den højtærede Justitsminister og den ærede konservative Forespørger lægger for Dagen. Er det ikke det ærede Medlems Forespørgsel, vi behandler? Er det ikke det ærede Medlem, der for 14 Dage siden har fremsat denne Forespørgsel her i Tinget og har givet Anledning til denne Detat? Det ærede Medlem har ikke forud sikret sig, at vi skulde tie stille, hvis denne Forespørgsel kom paa Dagsordenen, og vilde heller ikke have faaet Tilsagn derom. Men naar det ærede Medlem spiller op til Dans, saa er det vel Meningen, at der skal danses. Tror det ærede Medlem, det er Nathuer, der sidder her, der vil nøjes med den Belæring, der kommer fra det ærede Medlem? Vi er alle sammen lige berettigede Medlemmer af dette Ting, og vi Socialdemokrater forbeholder os til enhver Tid Ret til at tale med om de Sager, der foreligger, saaledes som vi i enhver Situation finder det rigtigt, og her fandt vi, at der tiltrængtes en Omtale af andre Punkter end